

עין משפט
גר מצודה

א' א מ"ח פ"ח מהלכות
דעות הלכה ד'
ב' מ"ח פ"ח מהלכות
א"כ הלכה ב עוש"ע
ה"ע ס"ב
ג' מ"ח פ"ח מהלכות
מעשה הקרנות
הלכה יח

[illegible]

ויהי ויבטח בארץ חמור
 ויהי ויבטח תחת חמור
 וכשחשבוהו אינו חמור
 וכלו למרדו או לרמא,
 כל אילו בזה יבטח על
 החמור הזה צריך לחשוב
 מלא, למיכן בזה יבטח
 בלשון קצרה. בזה מצינו
 חמור כגון שתי מלא סבל
 אפרים, כלומר תחמלו ואין
 חמור כלל מן המלה,
 כשענו ממה. בזה
 בחמור האפרים והמרים
 כגון תאכלו מפרנס
 צדקת אונן בזה המובן.
 ויהי ויבטח שני שטח שטח
 ותחבטת כלומר משם ואינו
 יוכל. וזה שאמר כחור
 אחא (וסנא רלא) (סנא)
 ואשתני רב בחרה
 לפי שדבר זה עשנו נגא.
 וזה דבר אחר חמור חזיר.
 ובזה שחור חמור חמור
 וזהו רב בזה יבטח שני
 וסבסבסב בזה יבטח חיות
 אכן וזהו כל כך. פירוש
 השנים עליון לקב
 ואמר מפי השמיעה
 בזה מצינו להיות שותה
 בשעה, בזה שאין כל
 בזה. ואפי' ששתה
 כפירין. ואפי' שבע
 מוסקן חמור הטל והמס
 ויהי והשכן והחם חמור
 ורבי וברור. וישב
 לזה שאמר מפי חמור
 או מוסקן בחרה רלא
 ורואי טמאה ספר.
 וזה שאמר הנה נא
 העניי כונס הילטא שהוא
 פירוש רב שני ספר.
 שיש רב שני נרביס
 למשה (ל) בקמית.
 ושתינו ספר (ל) להנה.
 כי בזה שששש לעז
 ספר. בזה שש
 נחות חמור ששש
 בזה חמור לא יששש
 בקמית וירושלמי ואין
 צדק לומר לזה אחר,
 שצמק רב לא יעיל חמור
 הכמות אל מזה ח.
 כלומר ברת חמור ספר
 וזה כל שני לעז צמק.
 ואשקען והנהן בסמכה
 קדושין אל בודקת אל

מסורת הש"ס

(א) חילין סגור (ב) מתקן
(ג) קדושין ע"ה (ד) לוקמן
פד"ה (ה) נע"ה כחוסס
(ו) שם מה"ה (ז) ע"ה חוס'
נעמס מה"ה ד"ה כחוסס
(ח) ע"ה ח"ה כחוסס לחק'
נפ"ה סוף ק"ס וס"ס
מה"ה סוף דבר דברי חוס'
אלו מחללתם ועד כוסס
זרבים ח"ה תלמוד

1. וְהָיָה הוּא רֹכֵב עַל
הַתְּמָנוּר וְיִרְדָּת בִּסְתֵר
הַיָּרֵךְ וְהִנֵּה יוֹד וְאִנְשׁוֹ
יֹרְדִים לְקִרְאָתוֹ וְהִפְגֵּשׁ
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה כֹה
2. וְיֹאמֶר י' אֶל מֹשֶׁה
וְאֶהְרֹן וְאֵת חֲזֵק דַּפְסָה
בָּל כֵּן נֹר אֵל יִאכַל בּוֹ
שְׂמִיטִי ב' ג'
3. וְכִי יֵעָר אֶחָד מֵעַם
וְעִשְׂתֶּה פֶסַח לִי הַמּוֹל לִי
לֵב יָבֹר וְאֵי יִקְרֹב לַעֲשׂוֹת
וְהָיְתָה בְּאֹרֶחַ הָאָרֶץ וְכָל
עַמִּי לֹא יִאכַל בּוֹ

שמות יב מה
4. מבססה שנגא שפתי
שקר ומרנא דבא הוא
בסיל: משלי יא
5. והשערים והתבן
לחוסים ולרש נבאו אל
המקום אשר יהיה שם
איש במשפטו:
מלכים א ה ב

רפ"ב למסכת תמיד:

אין בודקין מן המזבח
למעלה. החמץ לנרוס
בנאמיות ומאן שאני אביס
שימש על המזבח. כידוע
בשמיטתם הוא (קדושי שני).
אליה לגבוה שלקא.
אלה הם קרינה עס
המזרח. מה שאין קן
גבור ופן. כמכתיב (ויקרא
ג) חלני אלהים חמיה
177:17

[illegible]

מאוס בניו. שהן זכרים כתב לשון רביה: דכי הדרי וינשו. שאין
אזכר בלשון זה מן המנוגה משמע בלשון כבוד: וכל היכא כי.
והי דלעיל עיקר ללמד שצריך לחזר אחר לשון נקי ובשאר מקומות
חמץ לשון מגונה והכר ללמד שישנה אדם לתלמידיו לשון הדרה לפי

הוא והכתוב יוהיא
תם משום ביערותא
איבעית אימא משום
אמא משום ביערותא
אימא ביערותא דרדו
עירותא דהר אימא
טמא אלא כל היכא
ועי בלשון נקיה כל
אשתי בלשון קצרה
דאשתי דאמר

כללים טהורים: ואין מוסקין
בטהרה. צימין קא קרי
ואין צריך למוסקין בטהרה
מחשבת שנת צליחות מהו (ד' א')

די דרוו יתבי קמיה
האי שמעתא דא
שויתין האי שמעתא
עני רב כהדי דהאך
ווי יתבי קמיה דהלל
והיטא וימחיה דה

וּמַעֲשֵׂה. חַס שִׁמְשׁ בְּמִצְוַת חַיֵּי הַבֵּרֶה
בְּדִקְדּוֹק לַמַּעֲשֵׂה הַלָּלוּ דָּאס נָא הִיא
רְאִי לַבְּהִימָה הִיא הִיא מִינִיחִין
אוֹתוֹ לִשְׂמַח דְּחֻקָּהּ בְּמַסַּכַת מִדּוֹת
(פֶּסֶק חֲמֹשֶׁה עָר) לִשְׂמַח הַגּוֹיִם שֶׁ הִיא
נִשְׁמַח בְּכָל הַיּוֹם בְּכָל הַיּוֹם לְעַלְמָא דְּנִיחָא

ויהי ימים מועטים עד
ל הנהו תלתא כהני
פופול וחד אמר הגיעני
כונב הלמאה בדקו
פסול והא ¹² (תניא)
ח ולמעלה לא תימא
שחין פסול ואי בעית
ו דארע נפשיה ההוא
כיל פסחים בירושלים
ר לא יאכל בו יכל

הוא קאכילנא משופרי
יהודה בן בתירא מי
דור ליה לא בי סלקת
לי מאליה בי סליק
דא עמינה ליה משאלי

הנשיטות מן האליה וכדש
היה מאן אמר לך הכי
בן בתרא אמרו מאי
ואשכחיה דארמאה
ליה לרבי יהודה בן

וזהו בן בתירא דאח
ויוסף בירושלים רב
בגן לר' יהושע בריה
היה רחב נפשיה קרעיה
ליה גם נפשיה אמר

קאה נפק לקרייתא כי
ם נעשו יפות אמרו
חתבן לסוסים ולרכש
י עדשים נעשו יפות:

לְהוֹצִיא דָּבָר הַלֵּל מִכִּיּוֹ: עֲדָשִׁים נֶעֱשׂוּ יֶסֶד, מֵאֲכָל אֲדָמָה:

בב הדיבא דבי חדדי ובו' ולכן עקס הכתוב ללמדנו שעליוס
יסקר אלס גלגון נקיה ואלס לא היה עקוס אלס כן מהיכל
יחזיו חפילו היכל דמי הדדי יניחו: **רבתת בתיה** ו"א למכוב
נמי ישבת ואומר ר"י דלא מני למיכתב ישבת דכל היכל דכתב ישב

בנא ויזי אחא לדרשא דדרשינן
וולוט ישב בשער קדוש אחוה היום
מינשה שופט (בשליש רנה משה ז)
אין מוסקין במהרה. מפנה היר
יוסף געטעל דעצייר דעם

דשבת (ד' ת. וס) לא שייך במסוקה
דשמה יצלרנו בקופס מווספת וססל
נמי פפמיס שאלס הולך נלרמו ורואל
אסכול שצירכו קוחטו ופולמו ע"ג
עגסיס ושפעת צלרס עזילן משקל

טופס עליהן דעזיגט אלס רגיל
עלשטן פן שטארקע אדער שווערע
דאמערס וואס זייערע קינדער
שטיין פאר אים. פירט דעם ענטל
דער ענדעלעכע דעזיגט אלס רגיל

הרד"י ניהל משחקי ויושבתי דכי הרדי' ניגדו תרי תלמידי רבי חזקוני אמר ששיתין אחר מסנקן וחד אמרו

וְנִתְּנָה אֲבִינָה שְׂפִיָּה.
מִכָּל אֵין שְׂפִיָּה שְׂנֵאמִין לְכָל
הַנֶּחֱלֶה לְפָנֵינוּ וְאוֹמֵר: יִשְׂרָאֵל אֵלֵי דִשְׁאֵנִי
הַנֶּחֱלֶה דְרֹבֵי יִשְׂרָאֵל הִיוּ וְאוֹלֵמִין בְּתֵר
הַנֶּחֱלֶה אֵלֵי נָח לְיִשְׂרָאֵל וְאוֹמֵר: חֲסִידֵי

החוקר ד"ר מ. וסל' דלמיר ארץ ז'ל
נסיך נח מייך וכן "מהסו
לקמיה דרבי יסוד' אמר
עמי בני לון עמי אמר
לסול' עמי וי אמר

[illegible]

אוימא שאני התם דא
ארכאיה דהוה פליק ו
אמר כתיב יכל כן
ערל לא יאכל בו ואנא
שניתי עמך ליה

קא ספּו לך מאליה
דלתם אימא אל ספּו
אמר להו מאליה ספּו
לגבוה סלקא אמרו

אמר להו רבי יהודה
האי דקמן ברקו בתרי
הוא וקמלוחו שלחו
בתירא שלם לך ר' י
בנאיבין ומצוחדה
מעריר מחוסה הוה כספר יוסע ויטו

דבר אידי אמרו ליה ויל בדוק מאי דיניה אתא אשכח
ללבושיה ואהדרהי לקרעיה לאחוריה ובכי ואתי אמר
לדא אנא לא קאמינא יומצויא דבה הוא כסיל יותנן חס

[illegible]